

omtalte Sammensætningen af Nævnet og mente, at der skulde tilvejebringes størst mulig Sikkerhed for, at de offentlige økonomiske Interesser varetoges. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, og jeg har ment, det vilde ske gennem den Sammensætning, jeg har foreslaaet; men da Sagen nu kommer til Behandling i et Udvalg, vil der blive Lejlighed til at forhandle om dette Spørgsmaal. Jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa det ønskelige i, at Nævnet ikke gøres større, end Varetagelsen af de forskellige Interessesider gør fornødent.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg begyndte med at sige, at Venstre maatte kræve en fortsat væsentlig Afvikling af Huslejelogivningen i Kontinuation af Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem. Jeg har gjort mig til Talsmand for den samme Betragtning ved Lovforslagets Fremsættelse, idet jeg da udtalte Haabet om, at de Oplysninger, som nu meget snart vilde tilgaa Ministeriet om, hvorledes Ophævelsen af Nævnene i et meget betydeligt Antal Kommuner har virket, vilde være af den Art, at der blev Mulighed for at føre den Hovedretningslinje, som blev lagt ved den sidste Huslejelog, videre frem, saaledes at man saa vidt gørligt kunde naa til i Løbet af 1923 at komme bort fra Huslejeregulering i Landet udenfor Storkøbenhavn. Jeg paakaldte dette høje Tings Interesse for Løsningen af denne Opgave og udtalte Haabet om, at der her maatte findes et Flertal for denne Plan, naar den til sin Tid, forhaabentlig i Januar Kvartal 1923, fremføres for dette høje Ting i Lovforslags Form.

Men naturligvis vil adskilligt i saa Henseende afhænge af, hvorledes den i dette Aar gældende Huslejelogivning har virket. Og der haaber jeg, det skal vise sig, at Grundejerne har taget Hensyn til den Henstilling, som jeg fra denne Plads rettede til dem under Behandlingen af den sidste Huslejelog om nu at optræde paa en saadan Maade, med en saadan Varsomhed og Hensynfuldhed overfor Lejerne, at det blev muligt at føre den Afvikling, som med denne Lov paabegyndtes, videre frem, saa at vi snarest muligt kunde komme ud i frie Forhold. Der er ikke til min Kundskab kommet noget om, at denne Lovgivning i og for sig skulde være blevet misbrugt. At der her og der kan sidde Huskere, som ikke har taget de Hensyn, som burde tages, kan ikke undgaas; men i det

store og hele har jeg Indtrykket af, at man har benyttet den sidste Huslejelog paa den Maade, som jeg forudsatte, paa hensynsfuld Maade. Viser det tilvejebragte Materiale, at dette i det store og hele er Tilfældet, tror jeg, at der derigennem er skabt et Grundlag for en Fortsættelse henimod fuldstændig frie Forhold, som jeg haaber skal finde Tilslutning hos et Flertal her i Tinget.

A. C. Mortensen: I en tidligere Boligkommission har man indgaaende drøftet Spørgsmaalet om, hvilke Foranstaltninger man kunde træffe til at hjælpe dem, der har bygget i den allerdyreste Tid, saaledes at Huslejeniveauet kommer til at svare nogenlunde til Lønniveauet. Desværre har man ikke naaet noget Resultat hidtil, men jeg tror, det bliver nødvendigt en Gang før eller senere at træffe Foranstaltninger i denne Retning. Jeg vil benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister at overveje dette Spørgsmaal. Det kan vel sagtens ikke lade sig gøre at faa noget derom ind i det foreliggende Lovforslag; der er vel Enighed om, at det skal gennemføres meget hurtigt, og det er vel ogsaa nødvendigt, hvis det skal faa den forønskede Virkning.

Jeg anmoder da om, at man vil overveje, om der ikke i en ikke alt for fjern Fremtid kunde fremsættes Forslag om Regulering paa dette Omraade. Ellers vil Kommunerne mange Steder komme til at bære en ganske uforholdsmæssig stor Byrde, saaledes f. Eks. i Viborg. Der har vi en Boligforening, der i den allerdyreste Tid byggede 21 Huse med 2 Lejligheder i hvert. Denne Forening er brudt sammen og har meddelt Kommunen, at den ikke længere kan administrere uden en meget betydelig Hjælp. Den har faaet det Stats- og Kommune tilskud, som man gav, den Gang den byggede; men paa Grund af den Dyrtid, der indtraadte, netop, da den byggede, og paa Grund af Sænkningen af Lønniveauet er det blevet umuligt for den at klare sig. Den har faaet et Statslaan paa 158 000 Kr., hvorfor Kommunen har garanteret, og man har nu kun en af to Udveje, enten at sige: Vi tager intet Hensyn til de Folk, der har sat deres Spareskillinger i disse Huse; naar de ikke kan klare sig, faar de forsvinde — hvad der sikkert vil blive den dyreste Udvej —, eller at Kommunen paatager sig Forrentning og Afdrag af en meget betydelig Del